

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, pe cauza penală în privința lui

Ciornii Oleg Victor, născut la 28 aprilie 1986, originar din r-nul Edineț, locuitor al mun. Chișinău, str. Belinschi 65, ap. 21;

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 11.10.2013 – 26.12.2013;*

- *instanța de apel: 03.02.2014- 26.02.2014;*

- *instanța de recurs: 20.05.2014- 18.06.2014;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 26 decembrie 2013 Ciornii Oleg a fost condamnat în baza art. 151 alin.(1) CP RM, la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 CP RM pedeapsa cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, inculpatul Ciornii Oleg Victor la data de 17.07.2013, aproximativ pe la orele 12.00, aflându-se în ospeție pe str. Piața Unirii Principatelor nr.3, ap.20, din mun. Chișinău, în urma consumului băuturilor alcoolice și în rezultatul unui conflict spontan apărut cu stăpînul apartamentului, Harea Radu, acționînd cu intenție directă, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul în abdomen, în rezultatul cărui fapt, i-a cauzat acestuia vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.1772/D din 19.07.2013 se caracterizează ca: plagă tăiat-înțepată penetranta cavității abdominale cu lezarea omentului mare și intestinului subțire,

cu hemoragie în cavitatea peritoneală, ce constituie un pericol pentru viața și sănătatea persoanei, calificându-se ca vătămare corporală gravă.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l condamna pe Ciornîi Oleg Victor în baza art.151 alin.(1) CP RM la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, motivînd prin faptul că pedeapsa stabilită lui Ciornîi Oleg este prea blîndă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui cît și din partea altor persoane. Instanța nu a luat în considerare gravitatea infracțiunii incriminate care prevede o pedeapsă cu închisoare pe un termen de pînă la 10 ani, precum și personalitatea inculpatului și anume la faptul că inculpatul Ciornîi Oleg deși a recunoscut vinovăția, nu a conștientizat gravitatea infracțiunii comise, urmînd a fi întreprinse toate măsurile în vederea corectării lui în fața societății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2014, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a reținut, că pedeapsa aplicată față de inculpat, este una echitabilă și proporțională faptei comise , la stabilirea căreia instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 364¹ CPP, reducînd din limitele sancțiunii normei de condamnare 1/3.

Colegiul Penal a respins ca nefondate cerințele procurorului ce țin de dezacordul său privind aplicarea prevederilor art.90 CP RM, deoarece, la aplicarea acestor prevederi, instanța de fond a luat în considerație scopul legii penale, faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante, fiind în prezența atenuantelor - lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinei, căința sinceră de cele comise, restituirea integrală a prejudiciului cauzat părții vătămate, cî și lipsa cărorva pretenții din partea acestuia.

5. Împotriva deciziei procurorul a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu excluderea art.90 Cod Penal .

În motivarea recursului, recurentul a invocat că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel pripit și nefondat a ajuns la concluzia privind aplicarea art. 90 Cod penal.

Totodată, recurentul a indicat că inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii care face parte din categoria celor grave, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani

6. Referințe pe marginea recursului nu au fost depuse.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul recursului rezultă că, recurentul invocă ca temei de recurs pct.6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Recurentul nu specifică care eroare de drept prevăzută la acest punct a fost comisă de către instanța de apel, acesta exprimându-și de fapt dezacordul său cu aplicarea pedepsei, care se încadrează în pct.10) a aceleiași norme, ce stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor procesual-penale, fiind legală și întemeiată. Acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărârea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Conform art.75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.*

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana

este declarată vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special prevederile art.90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată este obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

În speță, Colegiul penal constată, că instanțele de judecată în raport cu fapta comisă și cu cumulul de circumstanțe atenuante, aplicînd prevederile art.90 Cod penal, a stabilit o pedeapsă echitabilă, acordînd deplină eficiență prevederilor art.61, 75 și 76 Cod penal, precum și de prevederile art.364¹ Cod de procedură penal, fiind redusă cu 1/3 din limitele sancțiunii normei de condamnare, mai mult ca atît partea vătămată l-a iertat pe inculpat și nu are careva pretenții materiale și morale.

Potrivit prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.*

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Colegiul conchide că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art.90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvîrșirii unei infracțiuni grave. Astfel, pedeapsa a fost aplicată de către instanța de apel în limitele legii.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de

drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, pe cauza penală în privința lui Ciornîi Oleg, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 iulie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu